

عنوان مقاله:

تطبیق تصویرآرایی نقاش یوسف و زلیخا با شعری از بوستان سعدی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات هنر اسلامی، دوره 7، شماره 13 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

زینب مظفری خواه - دانشجوی کارشناسی ارشد نقاشی، دانشکده هنرهای تجسمی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

نقاشی ایرانی که با عنوان نگارگری شناخته شده، بیشتر دارای مضامین عاشقانه - عارفانه و مذهبی است. هنرمند ایرانی این مضامین را از شعرها و نثرهای ادبی برگرفته و سپس به نیروی خلاقیت، عناصر اصلی آن را به تصویر در آورده است. در بررسی آثار ادبی و هنری، صورت عینی و مادی از اهمیت خاصی برخوردار است. شعر یوسف و زلیخا از بوستان سعدی که به وسیله هنرمند نقاش کمال الدین بهزاد ترسیم شده است، شاید نمونه ای آشکار، برای بیان ارتباط تنگاتنگ میان شعر و نقاشی باشد. چنانچه که سعدی - شاعر بزرگ ایرانی - این داستان قرآنی را به نیروی ذهن و تخیل سرشار و مهار ناپذیر خود به عناصر لفظی بیان نموده و سپس بهزاد این شعر سعدی را با توجه به اعتقادات و برداشت های ذهنی خود با عناصر بصری به تصویر کشیده است. زبان شعر از معنا مایه می گیرد، به همین دلیل اسباب ایجاد شعر، مبنای معنایی دارد و نگارگری ایرانی هم در استفاده از شعر، علاوه بر جنبه های معنایی، به جنبه های نمادین و استعاری آن نیز توجه می نماید.

کلمات کلیدی:

کمال الدین بهزاد، بوستان سعدی، تصویرسازی شعر، نشانه ها و نمادها، نگارگری ایرانی، یوسف و زلیخا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1004710>

